

i Fdg. om Handelen paa Færø m. m. af 30te Mai 1691 § 9", hvilket Valg af følgende 15 Medlemmer: Chr. Jensen, Fjord, S. S. Christensen, Gad, Zeilau, S. M. Petersen, Cornelius Petersen, C. B. Nyholm, Steenstrup, P. Pedersen (Frederiksborg Amts 3die Valgfreds), Raben, N. Andersen, Hoyer-Møller, E. G. Mørck og Leth, var begjært foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg.

Med den derpaa foretagne Valghandling afgaves der 81 Stemmesedler, og da der skulde vælges 7 Medlemmer, udfordredes der altsaa 11 Stemmer til gyldigt Valg.

Valgte bleve følgende 7 Medlemmer i følgende Orden: H. Jensen, Rasmussen, Effersø, D. Christensen, Leth, Tauber og E. Rimestad. S. Jensen havde 2 Stemmer, og 2 Stemmesedler vare blanke.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forflag til Lov om Ordningen af Tiendeforholdene paa Grø og i nogle forhen blandede Sogne i Ribe Stift“, hvilket Valg var begjært foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg af de samme Medlemmer, der havde stillet en lignende Begjæring med Hensyn til det foregaaende Valg.

Med den derpaa foretagne Valghandling blev der afgivet 83 Stemmesedler, og da der skulde vælges 7 Medlemmer, udfordredes der altsaa 11 Stemmer til et gyldigt Valg.

Valgte bleve følgende 7 Medlemmer i følgende Orden: Høgsbro, Steenstrup, Kruse, S. Sorgenen, Raben, Hindenburg og Müllen. Hoyer-Møller havde 6 Stemmer.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: „Forflag til Lov om Stamtutteriet paa Frederiksborg m. m.“

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Spalte 139 ff.)

E. G. Mørck: Det Frederiksborgske Stutteri er en gammel Bekjendt i denne Sal,

men i nærværende Lovforslag fremtræder det i en Skikkelse, som man ikke alene kan kalde ny, men som jeg ogsaa vil kalde ret heldig; thi den deri foreslaaede Maade er den eneste, hvorpaa jeg kan see, at man kan bevare Stutteriet. Jeg vil derfor kalde det Forslag, her foreliggende, et Overenskomstforslag, som jeg antager, at baade Modstandere af Stutteriet og Tilhængere af det ville kunne forene sig om. Efter Lovforslaget ophører Statsdriften, og Statens Tilskud bliver 12,000 Rd. mindre aarlig, end det hidtil har været, hvorimod det Offer, Staten fremdeles kommer til at yde, kun bliver forholdsvis ringe, især naar man tager Hensyn til Formaalet, som er at bevare den gode, danske Hest for Undergang her i Landet. Lovforslaget medfører desuden ogsaa andre Fordele. Naar Stutteriet overgaaer til en privat Forening, er det saaledes rimeligt, at det vil blive støttet fra forskjellige Sider, og man kan f. Ex. tænke sig, at der vil daane sig flere mindre Stutterier omkring i Landet, som ville støtte Hovedstutteriet. Bestemmelsen i Lovforslaget om, at der skal følges en bestemt Plan, er saa vigtig, at jeg, hvis den ikke fandtes, ikke vilde kunne give Forslaget min Stemme. Man kunde jo let tænke sig, at der blandt dem, som overtog Stutteriet, var Nogle, der holdt paa Væddeløb og vilde søge at udvilde Væddeløbsheste, men det er ikke gjennem saadanne Heste, jeg antager, at der kan stiftes nogen Nytte for Landets almindelige Hesteavl. Jeg udtalte før, at det gjaldt om at frelse den danske Hest fra total Undergang her i Landet, og da jeg veed, at der hersker forskjellige Meninger om dette Spørgsmaal, skal jeg udtale mig lidt nærmere derom, men jeg skal dog ikke gaae dybt ind paa Sagen, da den er saa vidtløftig behandlet i Landstinget, til hvis Forhandlinger jeg derfor kan henvisse. Det, der var Aarsag i, at den danske Hest blev saa berømt i Europa, var som bekjendt det Frederiksborgske Stutteri. Der er natur-

Rettelser.

Sp. 1074, Lin. 10 f. n.: „Amtsrådet“, læs: „Sognerådet“.